

Karol Nawrocki

Karol Nawrocki	
	
Karol Nawrocki (2025)	
Pełne imię i nazwisko	Karol Tadeusz Nawrocki
Data i miejsce urodzenia	3 marca 1983 Gdańsk
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej	
Okres	od 6 sierpnia 2025
Pierwsza dama	Marta Nawrocka
Poprzednik	Andrzej Duda
Prezes Instytutu Pamięci Narodowej	
Okres	od 23 lipca 2021 do 6 sierpnia 2025
Poprzednik	Jarosław Szarek
Dyrektor Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku	
Okres	od 19 października 2017 do 23 lipca 2021
Poprzednik	Paweł Machcewicz
Następca	Grzegorz Berendt
Odznaczenia	
	

Karol Tadeusz Nawrocki (ur. 3 marca 1983 w Gdańsku) – polski historyk, polityk, działacz społeczny i samorządowy, doktor nauk humanistycznych. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej od 6 sierpnia 2025.

W latach 2017–2021 dyrektor Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, w latach 2021–2025 prezes Instytutu Pamięci Narodowej.

Dzieciństwo i wykształcenie

Urodził się w Gdańsku jako pierworodne z dwojga dzieci Ryszarda i Elżbiety. Pierwsze imię, Karol, otrzymał na cześć papieża Jana Pawła II^{[1][2]}. Wychowywał się w gdańskiej dzielnicy Siedlce, która wówczas miała charakter robotniczy^[3]. Do 1998 uczył się w Szkole Podstawowej nr 58 w Gdańsku, następnie rozpoczął naukę w IV Liceum Ogólnokształcącym w rodzinnym mieście, gdzie w 2002 zdał egzamin maturalny. W 2003 ukończył, z tytułem specjalisty ds. zarządzania personelem, Policealne Studium Biznesu i Administracji w Gdańsku^[4]. W 2003 rozpoczął studia w Instytucie Historii Uniwersytetu Gdańskiego, gdzie w 2008 uzyskał tytuł magistra^[5]. W 2013 na Uniwersytecie Gdańskim na podstawie rozprawy pt. *Opór społeczny wobec władzy komunistycznej w województwie elbląskim 1976–1989* uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych. Jego promotorem był dr hab. Grzegorz Berendt^{[6][7][8]}. Recenzentami pracy doktorskiej byli: prof. Antoni Dudek oraz prof. dr hab. Wojciech Polak^{[9][10]}. Na Politechnice Gdańskiej w 2023 ukończył studia podyplomowe *International MBA in Strategy, Programme and Project Management*^[11].

Działalność sportowa

W młodzieńczym wieku grał w barwach drużyn piłkarskich Ex Siedlce i KKS Gedania (1997–2000) oraz reprezentował bokserską drużynę RKS Stocznowiec (2000–2004)^[12]. W barwach RKS Stocznowiec w 2004 wywalczył pierwsze miejsce w Strefowym Turnieju pięściarskim o Puchar Polski dla juniorów w wadze 91 kg^[13]. Następnie był zawodnikiem i kapitanem drużyny piłkarskiej Ex Siedlce Gdańsk^{[14][15]}. W 2010 założył sekcję sportów walk Ex Siedlce Gdańsk^[16].

Praca zawodowa

Od stycznia 2009 do 2017 pracował w Instytucie Pamięci Narodowej^[17]. W latach 2013–2017 pełnił funkcję naczelnika Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej IPN w Gdańsku. W latach 2017–2021 był dyrektorem Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku^{[18][19]}. 1 czerwca 2021 został wiceprezesem IPN^{[20][21]}. 27 kwietnia 2021 Kolegium IPN rekomendowało jego kandydaturę na stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej^[22].

28 maja 2021 Sejm, stosunkiem głosów 248 za, 198 przeciw i 4 wstrzymujących, wybrał go na prezesa IPN^[23] (za jego wyborem głosował klub Prawa i Sprawiedliwości i koło Konfederacji, a także część posłów Polskiego Stronnictwa Ludowego, Kukiz'15, Polskich Spraw i 2 posłów niezrzeszonych^[24]), zaś 23 lipca 2021 stosunkiem głosów 52 za, 47 przeciw i 1 wstrzymujący się, Senat zgodził się na ten wybór^[25] (za zgodą na wybór głosowali senatorowie PiS, a także 1 senator Koalicji Obywatelskiej, 2 senatorów PSL oraz 1 senator niezrzeszona^[26]). Tego samego dnia Karol Nawrocki złożył przed Sejmem ślubowanie, obejmując urząd prezesa IPN, jednocześnie przestał być dyrektorem Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku^[27]. Urząd prezesa IPN zakończył 6 sierpnia 2025, w związku objęciem urzędu prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej^[28].

W lutym 2024 znalazł się na liście osób poszukiwanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej w związku z postępowaniem karnym w sprawie o „zniszczenie i uszkodzenie” pomników upamiętniających żołnierzy Armii Czerwonej poległych w walkach przeciwko III Rzeszy na terenie Polski w latach 1944–1945. Powodem postawienia zarzutu była obecność Nawrockiego przy demontażu Pomnika Wdzięczności Armii Czerwonej w Głubczycach w październiku 2022^{[29][30][31]}.

Działalność naukowa i wystawiennicza

Był jednym z pierwszych historyków, który podjął badania nad przestępczością zorganizowaną w PRL w latach 80.^[32] Pełnił funkcję przewodniczącego Koalicji Pamięci Żołnierzy Niezłomnych w Gdańsku^[33]. Był członkiem Rady Dyplomacji Historycznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych RP^[34]. Alumn projektu Departamentu Stanu USA International Visitor Leadership Program (IVLP) w 2018^{[35][36]}. 30 stycznia 2020 został powołany w skład Rady Muzeum Dom Rodziny Pileckich^[37]. W listopadzie 2020, decyzją radnych miasta Sochaczew, został członkiem rady programowej Muzeum Ziemi Sochaczewskiej i Pola Bitwy nad Bzurą^[38]. Od kwietnia 2021 zasiadał w Radzie do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej^[39]. Od 14 maja 2021 był członkiem Rady przy Muzeum Żołnierzy Wyklętych w Ostrołęce^[40]. W lutym 2022 został powołany w skład Rady Programowej i Rady Biblioteki Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi^[41]. W czerwcu 2022 został powołany na członka Rady Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku^[42], w której zasiadał do lipca 2024^[43]. W 2023 został członkiem Rady Biura „Niepodległa”^[44].

Był autorem lub współautorem kilku publikacji książkowych oraz kilkudziesięciu artykułów naukowych i popularnonaukowych^[45] z zakresu historii opozycji antykomunistycznej, historii sportu oraz przestępczości zorganizowanej w PRL^[45]; artykuły publicystyczne publikował m.in. w portalu histmag.org, „Magazynie Solidarność”, „Polityce” i „Do Rzeczy”. Ekspert programu historycznego TVP3 Gdańsk „W świetle prawdy”^[46] oraz „Wojna i Pamięć”^[47]. W 2018 pod pseudonimem *Tadeusz Batyr* opublikował biografię Nikodema „Nikosia” Skotarczaka pt. *Spowiedź Nikosia z za grobu*^[48].

W 2016, jako pełnomocnik prezesa IPN, zajmował się organizacją pogrzebu Danuty Siedzikówny i Feliksa Selmanowicza^[49]. W 2018 współprzewodniczył Komitetowi Społecznemu, który wznosił w Gdańsku Pomnik Żołnierzy Wyklętych^[50]. 4 sierpnia 2018, wraz z kombatantami, odsłonił ten pomnik^{[51][52]}. W 2019 sprawował funkcję Pełnomocnika Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego ds. organizacji obchodów 80. rocznicy wybuchu II wojny światowej. W 2019 wspólnie z MSZ zainicjował oraz koordynował realizację międzynarodowego projektu wystawienniczego „Fighting and Suffering”, który w ponad 160 miejscach na całym świecie zaprezentował dzieje Polski i Polaków podczas II wojny światowej^[53].

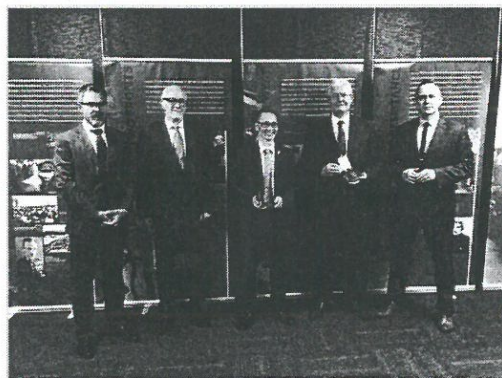
Działalność społeczna

W latach 2011–2017 był przewodniczącym Rady Dzielnicy Siedlce w Gdańsku^{[54][55]}.

W 2013 był jednym z głównych inicjatorów i współorganizatorów powstania w Gdańsku Alei imienia Żołnierzy Wyklętych^[56]. W 2015, jeszcze jako naczelnik Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej IPN, zaproponował nazwanie jednej z głównych ulic terenów byłej Stoczni Gdańskiej imieniem bł. ks. Jerzego Popiełuszki^[57]. Był członkiem Komitetu Budowy pomnika Danuty Siedzikówny „Inki”, który został odsłonięty w Gdańsku 30 sierpnia tego samego roku^[58].

Karol Nawrocki jako dyrektor Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, w czasie spotkania z Polonią w Nowej Zelandii (2020)

Karol Nawrocki na prezentacji wystawy pt. „Fighting and Suffering” w Nowej Zelandii (2020)